

Af: Maria Bach Nikolajsen, speciallæge i almen medicin, og Marianne Dam Lentz, praktiserende læge, begge er repræsentanter i DSAM-Midtjylland - MarianneLentz@dadlnet.dk

Kys det nu

(det satans lægeliv)

Livet som almenmedicinere og relationen mellem læger var de to centrale temaer på et velbesøgt sommermøde for DSAM- og FYAM-medlemmer i Region Midtjylland.

D SAM Midtjylland var den 7. juni 2021 vært for et velbesøgt sommermøde for DSAM- og FYAM-medlemmer. Det var en stor glæde, at medlemmer fra mange forskellige steder i regionen deltog.

Titlen på mødet var "Kys det nu (det satans lægeliv)" - en titel med reference både til bandet TV2 og til det faktum, at lægelivet kan være ikke blot spændende men også udfordrende, og at vi nogle gange lykkes bedre med vort forehavende end andre gange på trods af gode intentioner. Det var regionsbestyrelsens ønske, at der skulle kastes et kærligt og proaktivt lys på netop livet som almenmedicinere og især læge-læge-relationen.

Fire oplæg med særlig vinkel

Mødet var tilrettelagt således, at fire forskellige personer med viden dels om vores lægeprofession og dels om livet som praktiserende læge præsenterede oplæg, som vi bagefter diskuterede både i små grupper og i plenum.

De fire oplægsholdere kom hver med et spændende bud på problematikken.

Hartling: Etik må ikke kun være fin glasur

Ole Hartling talte om "Etik – teori eller praksis". Han indskærpede, at etik ikke kun må være en fin glasur, men også skal leve i vores praktiske liv. Han talte om, at læge-patientforholdet i sin natur er asymmetrisk, og at lægen i udgangspunktet er den magtfulde. I fællesskabet skal vi turde vise vores sårbarhed, for "det rum, vi lukker for os selv – det er også sværere at åbne for andre". Det tidstypiske billede, hvor vi er vores egen lykkes smed, gælder både for vores patienter og deres tilgang til os – og til vores tilgang til os selv og hinanden. Han kom også ind på, hvad der kan gå galt, hvis vi i stedet for at se patienterne som med-

mennesker og med autenticitet – kommer til at tingsliggøre andre mennesker og dermed også vores patienter.

Sand: Et konfliktfællesskab er svært at undgå

Rikke Sand Andersen gjorde rede for, hvad et konfliktfællesskab er, og hvorfor hun mener, at det er umuligt at undgå, når mange forskellige personer (her læger) arbejder under samme grundlæggende værdier, men også med hvert sit perspektiv på, hvordan de bør udmøntes i praksis. Et eksempel fra Rikkens forskning er forløbsbeskrivelser og populationsomsorg: Nogle læger ser det som fremmedgørende og et tilbageskridt for det relationelle, mens andre læger ser det som et stort fremskridt. Hvordan kan vi rumme, at vi ser så forskelligt på disse forhold? Hvordan kan vi være populationslæger og stadig høre og se den enkelte patient?

Nikolajsen: En god rollemodel kan være inspireret af mange

Hvilke rollemodeller har man som ung læge? Og hvad har man brug for? Maria Bach Nikolajsen førte os gennem

Fire veloplagte foredragsholdere til velbesøgt medlemsmøde i DSAM Midtjylland: Rikke Sand Andersen, Maria Bach Nikolajsen, Bruno Melgaard Jensen og Ole Hartling.

sine refleksioner over vejen fra at være ung nyuddannet læge til at gennemgå speciallægeuddannelsen. Maria understregede, at selvom hun havde mødt rigtig mange både dygtige og gode læger, havde hun endnu ikke mødt helt præcist den læge, hun gerne selv vil være. Hun havde fundet inspiration hos mange – for eksempel både den læge, der var god til at komme hjem til tiden, og den læge, der empatisk og omsorgsfuldt passede sine patienter.

Melgaard: Er der plads til trængte kollegaer?

Sluttelig hørte vi fra Bruno Melgaard Jensen om, hvordan det ser ud fra den anden side. Når en kollega er så trængt, at vedkommende ringer til det kollegiale netværk i regi af Lægeforeningen og beder om vejledning. Vedrører det os i fællesskabet? Og er der plads og omsorg til læger, der ikke er på fuld omdrejningshøjde?

Livlig debat i grupper og plenum

Inspireret af oplæggene var der efterfølgende en livlig debat i små grupper ved bordene. Flere emner blev berørt blandt andet: aktiv dødshjælp,

arbejdet som vagtlæge, relationen til vores patienter, at turde dele en klage og dilemmaet med at være selvstændig i et i øvrigt offentligt sundhedsvæsen.

Efterfølgende var der diskussion i plenum. Fra en gruppe FYAM-medlemmer kom det input, at vi i praksis er gode til at involvere fase 3-lægerne i regnskab og praksisdrift samt supervision og hjælp, men flere savnede også at være vidne til konflikthåndtering – at være med til IS-møder, hvor de svære og udfordrende forhold diskuteres.

Vi vil selv helst klare patientarbejdet, men med mange patienter er det ikke muligt at gøre selv. Hvordan får vi uddelegeret arbejdet til sygeplejersker og andre faggrupper, men hvor vi stadig bevarer muligheden for relation og kontinuitet?

En ung læge påpegede, at når klinikkerne nu i højere grad uddelegerer bl.a. NIDDM- og KOL-arbejdet til sygeplejersker, mangler de unge læger kompetencer til at behandle disse sygdomme.

En ældre læge påpegede, at i "gamle dage" var 12-mandsgrupper andet og

DE FIRE OPLÆG

Ole Hartling, læge og tidligere medlem af Etisk Råd: Etik – teori eller praksis? Ethiske dilemmaer og tidsstrømninger på lægelivet. Inspiration og udfordring til at se på dit lægeliv.

Rikke Sand Andersen, professor MSO, Forskningsenheden for Almen Medicin, SDU, og Afd. for Antropologi, AU: Konfliktfællesskab. Vi har fælles grundlæggende værdier, men der eksisterer forskellige perspektiver på, hvordan de bør og kan udmøntes og oppebæres i praksis. Hvordan kan vi tale om det?

Maria Bach Nikolajsen, speciallæge i almen medicin: Hvordan oplever en ung læge rejsen ind i specialet. Hvad er hjælpsomt? Hvem hjælper, når det er svært? Hvem og hvad står som forbilleder i mødet med mange forskellige tutorlæger og rollemodeller.

Bruno Meldgaard Jensen, praktiserende læge, frivillig i Kollegialt Netværk: Er der gode input fra arbejdet i netværket? Hvordan kan man konstruktivt hjælpe kolleger, der måske ikke trives? Hvordan kan vi passe bedre på os selv?

mere end faglige input. Der var også middage, smalltalk og eventuelt arrangementer ud af huset. Der var bedre plads og tid til at tale om problemer i praksis, på hjemmefronten eller eventuelt en klage. I klyngerne er vi super-effektive – men går hjem efter en sandwich. Hvordan får vi skabt et miljø, hvor man tør fortælle om sin klage eller noget andet svært blandt kollegaer?

Der kom mange ideer og kommentarer. Og heldigvis fortsatte de gode snakke og diskussioner til den efterfølgende hyggelige middag. Alt i alt synes vi, at det blev en vellykket og spændende aften. //